

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1410202900
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1410202900.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej, v právnej veci žalobcu: N.. I. R., so sídlom I. X, C..B..H. XX, H., Správca konkurznej podstaty úpadcu: Eva Stupavská - AVEES v konkurze, IČO: 40 960 340, so sídlom N.. C.Z. X, H., T.. XX.XX.XXXX, trvalo bytom N.. C. X, H., právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Margita Hrivňáková & partners, s.r.o., so sídlom Májkova 3, Bratislava, IČO: 36 855 545 a JUDr. Juraj Trokan, advokát, so sídlom Májkova 3, P.O.Box 76, Bratislava, proti žalovanému: V. G., T.. X.X.XXXX, U. H. N.. C. X, H., zastúpený: I.. C. Á., advokát, so sídlom Železničiarska 13, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolania žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C/84/2010-263 zo dňa 21. novembra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného proti výroku III. o d m i e t a.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku týkajúcom sa náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že :

I. Vyporiada bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej ako „BSM“) zaniknuté vyhlásením konkurzu dňa 14.3.2010 tak, že z majetku - vecí patriaceho do masy BSM úpadcu: J. G., rod. V., T.. XX.XX.XXXX, a manžela úpadcu: V. G., rod. G., T.. XX.XX.XXXX, sa:

a/ do výlučného vlastníctva úpadcu prikazuje:

nehnutelné veci:

- nehnuteľností nachádzajúce sa v k.ú. M. G., pre okres M. G., obec M. G., ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu M. G., katastrálny odbor, na LV č. XXX, parcely registra „C“ ako: parc. č. XXX- záhrady o výmere XXX I.X, parc. č. XXX- zastavené plochy a nádvoria o výmere XXXX I.X, parc. č. XXX/X-orná pôda o výmere XXXX I.X, parc. č. XXX/X- orná pôda o výmere XXX I.X a parcely registra „E“ ako: parc. č. XXX/X- orná pôda o výmere XXXXX I.X, parc. č. XXX/X- orná pôda o výmere 4309 m², stavba rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. XXX, v hodnote 109 540,- €.

hnutelné veci:

- iná majetková hodnota: finančná hotovosť vo výške 1 244,77 €.

b/do výlučného vlastníctva manžela úpadcu - žalovaného prikazuje:

nehnutelné veci:

- 3 izb. byt č. XX na 7. p. byt. domu N.. C. X, súp. č. XXXX, na ul. N.. C. X, v H., postaveného na pozemkoch parc. č. XXXX/XX- bytový dom, so spol. podielom na spol. častiach a spol. zariadeniach domu XXXX/XXXXXX, k.ú. S. T. D., zapísané na LV č. XXXX pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - I. Č. S. T. D., vedený na Okresnom úrade Bratislava, katastrálny odbor, v hodnote 109 540,- €.

hnuteľné veci:

- iná majetková hodnota: finančná hotovosť vo výške 1 244,77 €.

Na vyrovnanie podielu si strany nemajú nič platiť.

II. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

III. Žalobca a žalovaný sú povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV za vyporiadanie BSM súdny poplatok 6 647,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) a § 143, § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise. Na základe uvedených listinných dôkazov súd zistil, že úpadca a žalovaný uzavreli manželstvo, ktoré doposiaľ trvá. Okresný súd Bratislava I vydal dňa 10.3.2008 uznesenie sp. zn. 6K/1/2008, ktorým vyhlásil konkurz na majetok dlžníka J. G. - AVEES, J. C. X, H., IČO: 40 960 340. BSM zaniklo právoplatným vyhlásením konkurzu dňa 14.3.2008. Žalobný návrh bol podaný dôvodne, správca konkurznej podstaty úpadcu správne podal po vyhlásení konkurzu návrh na vyporiadanie BSM, nakoľko mu uvedená povinnosť vyplýva z § 53 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V čase vyhlásenia konkurzu manželstvo sporových strán trvalo a BSM nebolo vyporiadané. Za trvania manželstva žalobca a žalovaný nadobudli zo spoločných finančných prostriedkov do spoluvlastníctva vo výroku rozhodnutia bližšie špecifikované nehnuteľnosti v M. G. a S. T. D. a ku dňu zániku BSM disponovali finančnou hotovosťou vo výške 2 489,54 €. Súd prvej inštancie na základe nesporných tvrdení sporových strán ustálil masu BSM, ktoré v zmysle zákona zaniklo s účinnosťou vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Pri vyporiadaní súd prihliadal na skutočnosť, že žalovaný nerozporoval rozsah a spôsob vyporiadania BSM, ani zostatkovú hodnotu položiek BSM, tak ako ju uviedol žalobca. Žalovaný v celom rozsahu súhlasil s návrhom žalobcu na vyporiadanie BSM. Súd preto rozhodol, že zaniknuté BSM sporových strán sa vyporiadava tak, ako uviedol vo výroku I. rozsudku. Pri vyporiadaní súd prihliadol, na to že nebolo sporné, ako sa strany pričínili o nadobudnutie BSM a v tomto pomere ich BSM aj vyporiadal. Konanie o vyporiadanie BSM je jedným z konaní o vzťahu, ktorého spôsob vyporiadania je stanoveným právnym predpisom - § 150 Občianskeho zákonníka. Ide teda o konanie, v ktorom podľa § 153 C.s.p. súd môže návrhy strán sporu prekročiť a prisúdiť niečo iné alebo viac, než čoho sa domáhajú. Súd prvej inštancie vyporiadal masu BSM v hodnote spolu 221 569,54 €. Z toho polovica pripadajúca na každú stranu sporu je 110 784,77 €. Každá zo strán sporu obdržala majetok v hodnote jeho jednej polovice. Súčasne súd vyslovil, že na vyrovnanie podielu si strany sporu nemajú nič platiť, nakoľko to vyplývalo z rozdelenia majetku.

1.3. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, tak ako v žalobnom návrhu žalobca pôvodne navrhol. Každý zo strán sporu sa dostala polovica spoločného majetku, nemožno preto hovoriť o prevažnom úspechu niektorého z nich. V závere konania žalobca navrhol, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania, s čím žalovaný nesúhlasil. Žalobca dôvody zmeny oproti pôvodnému návrhu v časti trov konania ničím bližšie nezdôvodnil. Súd pre priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi vzhľadom k okolnostiam sporu nevzhliadol dôvod.

1.4. O povinnosti strán sporu zaplatiť súdny poplatok súd prvej inštancie rozhodol podľa § 2 ods. 1 písm. b/, § 2 ods. 3, § 5 ods. 1 písm. g/, § 7 ods. 8 a 11 a § 7a písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ako „zákon o súdnych poplatkoch“), v znení účinnom ku dňu podania žalobného návrhu a výška poplatku činí 3 % z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom podľa Sadzobníka obsiahnutého k Prílohe k citovanému zákonu I. Položka 6 písm. b/; t.j. 6 647,- €. Súd uložil stranám povinnosť zaplatiť súdny poplatok spoločne a nerozdielne.

2. Proti tomuto rozsudku, voči jeho III. výroku týkajúceho sa súdneho poplatku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa zrušenia predmetného výroku a vrátenia veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie alebo zmeny predmetného výroku tak, že odvolací súd zaviazne zaplacením súdneho poplatku výlučne žalobcu. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že sú uňho splnené podmienky na oslobodenie od súdneho poplatku.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v tom zmysle, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne argumenty, odôvodňujúce zmenu tohto výroku a preto žiadal rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolanie v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie, voči je II. výroku o trovách konania a III. výroku týkajúceho sa súdneho poplatku, podal i žalobca. Domáhal sa zmeny rozsudku v napadnutých častiach tak, že odvolací súd zaviazá na úhradu trov konania žalovaného a/alebo zrušenia napadnutých častí rozsudku. Vytkol súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že žalobca mal plný úspech vo veci samej, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol presne tak, ako žalobca navrhoval v žalobe, preto mu patrí náhrada trov konania v plnom rozsahu podľa zásady úspechu. Žalobca sa snažil o vyporiadanie BSM ešte pred podaním žaloby na súd, avšak neúspešne. Konanie muselo byť prerušené na osem rokov z dôvodu neukončených súdnych konaní iniciovaných úpadcom a jej manželom so snahou o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty. Na pojednávaní dňa 26.10.2018 sa súd pokúsil neúspešne o zmier, až po otvorení pojednávania žalovaný oznámil, že so žalobou súhlasí. Mal za to, že nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane je arbitrárne a nespravodlivé, a to aj vzhľadom na opakované podávanie nedôvodných žalôb úpadkyňou a jej manželom a útokov úpadkyne voči správcovi - žalobcovi, pričom práve z dôvodu množstva súdnych konaní správca využil svoje právo dať sa zastupovať advokátom. Súd prvej inštancie neodôvodnil, ako dospel k záveru, že žalobcovi žiadne trovy konania nevznikli. K súdnemu poplatku žalobca uviedol, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. o/ zákona o súdnych poplatkoch je správca oslobodený od poplatku, preto nemal byť zaviazaný zaplatiť súdny poplatok vôbec.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že manželka žalovaného - úpadca, podala sama na seba návrh na vyhlásenie konkurzu napriek tomu, že žalovaný jej k tomuto právnomu úkonu súhlas nedal a výslovne jej ho zakázal. Žalobca - správca doručil žalovanému a úpadkyňi výzvu, aby oznámili, ako navrhujú BSM vyporiadať. Obaja navrhli vyporiadanie 50:50. Následne žalobcovi potvrdili zoznam majetku patriaceho do BSM a vyhlásili, že sú schopní uzavrieť zmier v pomere 50:50. Na pojednávaní dňa 26.10.2018 žalobca nesúhlasil s uzavretím zmieru, žalovaný ešte pred otvorením pojednávania vyhlásil, že súhlasí so žalobou. Žalovaný však s vyporiadanim BSM v pomere 50:50 súhlasil už v roku 2008. Žalovaný ďalej uviedol, že nie on zavinil zánik BSM, a že muselo dôjsť k jeho vyporiadaniu. Namietal tiež neúčelnosť trov, ktoré mali vzniknúť žalobkyňi (správkyni).

7. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku k vyjadreniu žalovaného nepodal.

8. Na základe odvolania žalobcu súd prvej inštancie uznesením č. k. 11C/84/2010-326 zo dňa 25. marca 2019 zrušil III. výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C/84/2010-263 zo dňa 21. novembra 2018 vo vzťahu k žalobcovi.

9. Podľa § 470 ods. 1 prechodných Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., teda v rozsahu výroku II. o trovách konania a výroku III. o súdnom poplatku, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti III. výroku napadnutého rozsudku je potrebné odmietnuť, a že odvolanie žalobcu proti II. výroku napadnutého rozsudku nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

11. Podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Odvolací súd sa najskôr zaoberal odvolaním žalovaného smerujúcim voči III. výroku napadnutého rozsudku, ktorým boli v jeho pôvodnom znení žalobca a žalovaný zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM v sume 6 647,-€. Súd prvej inštancie dodatočne predmetný výrok korigoval (avšak na základe odvolania žalobcu, nie žalovaného) uznesením č. k. 11C/84/2010-326 zo dňa 25. marca 2019, ktorým zrušil III. výrok napadnutého rozsudku vo vzťahu k žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že zaviazaným na zaplatenie súdneho poplatku zostal iba žalovaný.

12.1. Predmetný rozsudok bolo vyhlásený dňa 21. novembra 2018, teda v čase, kedy sa vzhľadom na okamžitú aplikabilitu Civilného sporového poriadku vyjadrenú v jeho prechodnom ustanovení § 470 ods. 1 civilný proces spravoval týmto novým procesným kódexom. Rozhodnutie súdu o súdnom poplatku, hoci aj obsiahnuté v rozsudku, má povahu uznesenia, ako to vyplýva z viacerých miest v zákone o súdnych poplatkoch, ktorý predpokladá len takúto formu rozhodovania o súdnych poplatkoch. Civilný sporový poriadok upravuje prípustnosť odvolania voči rozhodnutiam súdu majúcim formu uznesenia v § 357, ktorý obsahuje uzatvorenú pozitívnu enumeráciu tých druhov uznesení, voči ktorým je odvolanie prípustné, a teda a contrario voči iným druhom uznesení odvolanie ako riadny opravný prostriedok prípustné nie je.

12.2. Nakoľko teda žalovaný podal odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie iba v časti výroku o súdnom poplatku, ktorý sa považuje za uznesenie, napadol odvolaním také rozhodnutie súdu, voči ktorému nie je v zmysle § 357 C.s.p. a contrario odvolanie prípustné. Odvolací súd v súlade s § 386 písm. c/ C.s.p. z uvedeného dôvodu odvolanie žalovaného odmietol.

13. Nad rámec vyššie uvedeného sa odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť k aspektu časovej účinnosti právnych predpisov vzťahujúcich sa na konanie a rozhodovanie súdu o súdnych poplatkoch, nakoľko uvedené má význam i pre posúdenie prípustných opravných prostriedkov voči uzneseniu súdu o súdnom poplatku.

13.1. Súdne konanie o vyporiadanie BSM je z hľadiska poplatkovej povinnosti zaťažujúcej strany sporu špecifické tým, že súdny poplatok sa v tomto konaní vyrubuje dvakrát (pokiaľ to nevyklučujú niektoré špecifické okolnosti). Podľa Položky 6 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov je podanie žaloby o vyporiadanie BSM spoplatnené sumou 66,- €. V posudzovanej veci pre osobné oslobodenie žalobcu ako správcu podľa § 4 ods. 2 písm. o/ zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť žalobcovi nevznikla. Následne je konanie o vyporiadanie BSM spoplatnené druhýkrát podľa Položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov. V tomto prípade sa spoplatňuje samotné vyporiadanie BSM, ktoré nastáva až rozhodnutím súdu (teda nie podaním žaloby), pričom sadzba súdneho poplatku závisí od spôsobu rozhodnutia - 3 % z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom alebo 1 % z predmetu konania, ak sa konanie skončilo zmierom, najmenej 66,- €, najviac 16 596,50 €.

13.2. Súd prvej inštancie podľa vlastného vyjadrenia na rozhodnutie o súdnom poplatku aplikoval zákon o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.6.2016 vychádzajúc z prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.7.2016 § 18f zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.6.2016 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.6.2016, i keď sa stanú splatnými po 1.7.2016. Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o zaplatení súdneho poplatku sudcom v rozsudku, zjavne tak nezohľadnil v čase jeho rozhodovania účinné ustanovenie § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, pričom sudca rozhoduje iba o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch napriek tomu, že predmetné ustanovenie bolo do zákona doplnené zákonom č. 152/2007 Z. z. s účinnosťou od 1.7.2017, pričom na túto novelizáciu sa nevzťahuje žiadne prechodné ustanovenie (ani § 18f zákona o súdnych poplatkoch) z čoho vyplýva, že § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1.7.2017 sa použije aj na konania, ktoré sa začali predtým, než toto ustanovenie nadobudlo účinnosť. V čase vyporiadania BSM rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 21. novembra 2018, na čo sa viaže vznik poplatkovej povinnosti podľa Položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, teda už súd prvej inštancie nesmel o súdnom poplatku rozhodnúť sudcom, ale rozhodovanie v tejto veci bolo vyhradené vyššiemu súdному úradníkovi, a ako prostriedok procesnej obrany voči rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka by prichádzala do úvahy sťažnosť podľa § 239 a nasl. C.s.p..

13.3. V zmysle § 12 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch nesprávne sudcom vydané rozhodnutie o súdnych poplatkoch súd prvej inštancie zruší a eventuálne v zmysle § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vydá správne rozhodnutie o súdnom poplatku súdnym úradníkom.

14. Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalobcu. V časti, v ktorej smerovalo voči III. výroku napadnutého rozsudku o súdnom poplatku, ho súd prvej inštancie posúdil ako podnet na zrušenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, a ako už bolo uvedené, uznesením č. k. č. k. 11C/84/2010-326 zo dňa 25. marca 2019 zrušil III. výrok napadnutého

rozsudku vo vzťahu k žalobcovi. Tým v tejto časti podanie žalobcu vybavil. Vo zvyšku odvolanie žalobcu smerovalo voči II. výroku napadnutého rozsudku o náhrade trov konania.

14.1. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14.2. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14.3. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14.4. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14.5. V konaní o vyporiadanie BSM sa rovnako ako v iných sporových konaniach uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásada úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že spôsob vyporiadania, a teda rozhodnutie súdu v tomto prípade závisí od osobitného právneho predpisu (§ 150 Občianskeho zákonníka), úspech v tomto spore sa v zásade posudzuje podľa miery zhody súdneho rozhodnutia s návrhmi strán sporu prednesenými v súdnom konaní. Spor medzi stranami v zásade prichádza do úvahy v spôsobe rozdelenia konkrétneho majetku patriaceho do BSM medzi (bývalých) manželov, v spôsobe zohľadnenia skutočností uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka alebo v určení majetku, ktorý do BSM patrí.

14.6. Súd vyporiadaval BSM z dôvodu, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadkyne J. G. - AVEES v konkurze, ako fyzickej osoby podnikateľky, zaniklo BSM medzi ňou a jej manželom - žalovaným. V konaní preto namiesto J. G., manželky žalovaného, vystupoval konkurzný správca. Medzi stranami nebolo sporné, že k rozdeleniu majetku medzi žalovaným a úpadkyňou má dôjsť v pomere jedna k jednej vzhľadom na hodnotu majetku. Žalovaný namietal možnú nesprávnosť rozsahu majetku patriaceho do BSM na tom základe, že sa vo vzťahu k niektorým nehnuteľnostiam zaradeným žalobcom do BSM a súčasne do konkurznej podstaty viedol incidenčný spor. Hoci z výsledkov incidenčného sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/74/2008 vyplynulo, že majetok do konkurznej podstaty patrí, žalobca ani žalovaný jeho výsledok nemohli predpokladať, a teda samotnú námietku žalovaného, ktorou upozornil na spochybnenie rozsahu majetku patriaceho do BSM, nemožno pokladať za nesúhlas so žalobou. Pokiaľ potom súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol na základe výsledkov konania sp. zn. 1Cbi/74/2008 v zásade v súlade s pôvodnou žalobou žalobcu, nemožno takéto rozhodnutie pokladať z tohto dôvodu za neúspech žalovaného. Odvolací súd podotýka, že žalovaný ani nebol stranou v konaní sp. zn. 1Cbi/74/2008.

14.7. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia vo veci samej, ktorým bol majetok vo vzťahu k jeho hodnote rozdelený medzi strany rovným dielom a po rozhodnutí príslušného súdu v incidenčnom spore nebol medzi stranami sporný ani jeho rozsah, ani čo konkrétne má nadobudnúť z majetku každý z manželov, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevzhlíadal v posudzovanej veci žiaden prevažujúci úspech niektorej zo sporových strán. Z tohto dôvodu prichádza do úvahy iba rozhodnutie o trovách konania podľa § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, čo je v súlade s tým, ako rozhodol súd prvej inštancie.

14.8. Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa správania úpadkyne a žalovaného v konkurznom konaní a s ním súvisiacich sporoch, nemôžu odôvodniť iné rozhodnutie o trovách konania. Podkladom pre rozhodnutie o náhrade trov konania sú výsledky daného konania, teda spôsob rozhodnutia súdu a jeho súlad či nesúlad s návrhmi strán sporu. Súd nemôže vychádzať z výsledkov iných konaní a zo správania sa strán v nich.

15. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku II. týkajúcom sa náhrady trov konania ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 255 ods. 2, 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný podaním odvolania voči rozhodnutiu,

proti ktorému nie je prípustné, procesne zavinil, že sa jeho odvolanie muselo odmietnuť. Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú zákonnú úpravu spôsobu rozhodovania o trovách konania v prípade odmietnutia odvolania. Analogicky však súdna prax aplikuje ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p., ktoré upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania, čo je procesná situácia svojou povahou najbližšie odmietnutiu odvolania. V zmysle tohto ustanovenia je na náhradu trov konania povinná strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. Žalovaný by teda v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. bol povinný nahradiť trovy odvolacieho konania. Súčasne však žalobca so svojim odvolaním voči rozhodnutiu o trovách konania rovnako nebol úspešný, keď odvolací súd napadnutý výrok potvrdil. V zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. by teda povinnosť nahradiť trovy konania mala zaťažovať žalobcu. Nakoľko teda obe sporové strany neboli v odvolacom konaní úspešné, ich vzájomné nároky na náhradu trov odvolacieho konania sa skonsumovali a odvolací súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a preto už o výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).